

Τσαλογλίδου Αρετή¹, Ηλιάδης Χρήστος², Κουκουρίκος Κωνσταντίνος³

1. Επίκουρη καθηγήτρια, Τμήμα Νοσηλευτικής, Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος
2. Νοσηλεύτρια ΤΕ, Ιδιωτικό Θεραπευτήριο Θεσσαλονίκης
3. Λέκτορας Εφαρμογών, Τμήμα Νοσηλευτικής, Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Το ντελίριο είναι νευροσυμπεριφορικό σύνδρομο που εμφανίζεται συχνά σε νοσηλευόμενους ασθενείς της μονάδας εντατικής θεραπείας (ΜΕΘ) και χαρακτηρίζεται από αλλαγές στη συνείδηση, την προσοχή, την αντίληψη και τη σκέψη. Είναι συνήθως αναστρέψιμο. Δεν έχει αποδειχθεί ότι υπάρχει επαρκής προληπτική φαρμακευτική αγωγή γι' αυτό, αντιθέτως, έχει επαληθευτεί επιτυχής μη φαρμακευτική προσέγγιση.

ΣΚΟΠΟΣ: Η διερεύνηση των μη φαρμακευτικών προσεγγίσεων για την πρόληψη του ντελίριο στις ΜΕΘ.

ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗΣ:

Πραγματοποιήθηκε βιβλιογραφική αναζήτηση στις ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων Pubmed, Scopus, Medline και μέσω μηχανής αναζήτησης "google scholar" χρησιμοποιώντας τις ακόλουθες λέξεις κλειδιά: delirium, non-pharmacological approach, Intensive Care Unit για το χρονικό διάστημα 2012-2020. Κριτήρια αποκλεισμού των άρθρων αποτέλεσαν η γλώσσα, εκτός της αγγλικής και ελληνικής.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ:

Η χρήση εστιασμένων μη φαρμακευτικών προληπτικών μέτρων έχει αποδειχθεί ότι βελτιώνει την πρόληψη εμφάνισης του ντελiriού και βελτιώνει την πρόγνωση σε ασθενείς στις ΜΕΘ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ:

Τα προληπτικά μέτρα του συνδρόμου επικεντρώνονται στην αναγνώριση των ασθενών που είναι σε κίνδυνο εμφάνισης του συνδρόμου και σε πολυσύνθετες παρεμβάσεις, με στόχο την εξάλειψη των παραγόντων κινδύνου. Η θεραπεία της υποκείμενης νόσου, η πρόωπη κινητοποίηση, η αντιμετώπιση του πόνου, οι παρεμβάσεις με στόχο τον επαναπροσανατολισμό του ασθενή, η χρήση μέτρων αποκατάστασης αισθητηριακών ή φυσικών ελλειμμάτων, όπως ο έλεγχος και ο περιορισμός της καταστολής και η αποφυγή των βενζοδιαζεπινών, αποτελούν αποτελεσματικά μέτρα πρόληψής του. Η χρήση οπτικοακουστικών μέσων και βοηθημάτων σε περιπτώσεις ελλείμματος, η διόρθωση λοιπών επιβαρυντικών παραγόντων, όπως οι ηλεκτρολυτικές διαταραχές, η ρύθμιση του ισοζυγίου και η υποξυγοναιμία, μειώνουν τις επιπτώσεις και τη διάρκεια του παραληρήματος. Η τήρηση πρωτοκόλλου ενυδάτωσης, καθώς η εξασφάλιση καλής ποιότητας και ποσότητας ύπνου βοηθούν επίσης την επίτευξη αυτού του σκοπού.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Kotfis K, Marra A, Ely EW. ICU delirium - a diagnostic and therapeutic challenge in the intensive care unit. Anaesthesiol Intensive Ther. 2018;50(2): 160-7.
2. Chevrolet JC, Jolliet P. Clinical review: agitation and delirium in the critically ill significance and management. Crit Care 2007;11:214.